

umuligt at trække Grænsen videre, end det er sket her. Man indrømmer Frihed til at udføre Kød fra Landet i den videst mulige Udstrækning, og kun naar disse tre Bestemmelser kunne anvendes, maa det ikke udføres. Det er nu paa dette Lovforslag om Kød til Eksport, at det foreliggende Lovforslag hviler. Jeg kan ikke se saa velvilligt paa det foreliggende Lovforslag som den foregaaende ærede Taler (P. Th. Nielsen). Jeg tror, at hvis det bliver gennemført i den foreliggende Skikkelse, vil det i sig rumme mange Farer for Konsumenterne, og at det derfor maa gennemgaa en grundig Behandling og ændres paa adskillige Punkter, før det fortjener at blive ophøjet til Lov.

Jeg tænker mig, at paa Eksporthagterierne gaar man frem paa følgende Maade: Man vil sortere det Kød, man har derude, i 2 Dele, den ene Del vil sikkert komme til at omfatte alt det gode og sunde Kød, altsaa 1ste Klasses Varerne, og dette gode og sunde 1ste Klasses Kød vil man udføre til Udlandet. Det er jo det, man gør paa alle andre Omraader, og som ethvert andet Land gør: man udfører de bedste Varer, fordi man for dem opnaar de bedste Priser, og fordi man ved dem skaber sig et godt Renommé og befæster det Marked, man allerede har vundet i Udlandet. Men saa vil der ved Siden deraf være en Del Varer, som have bestaaet over for den stedlige Kontrol, men som alligevel ikke er af en saa god og sund Beskaffenhed, at man vil udføre dem til Udlandet. Dem vil man søge at afsætte paa det hjemlige Marked, og det hjemlige Marked vil da her først og fremmest blive de store Byer. Men hvis dette Kød frit og uhindret skal kunne passere ind i de store Byer, altsaa ikke underkastes anden Kontrol end den, som det har været underkastet ude ved Slagterierne, frygter jeg for, at der til Byerne vil komme en Mængde Kød, som, om det end ikke er sundhedsfarligt, dog er af en saadan Beskaffenhed, at det ikke bør nydes, uden at Folk gøres opmærksom paa, at man ikke kan være aldeles sikker ved at nyde det, og at man over for dette Kød maa søge at vække Folks Agtpaagivenhed, saa at det faar en passende Behandling ved Kogning og Stegning, inden det nydes. Som Forholdene efter dette Forslag ville blive, tror jeg, at der vil komme en Mængde daarligt, maaske endog meget daarligt Kød ind til Byerne og blive solgt derinde, og deri tror jeg ligger en meget stor Fare.

Her i København saa vel som i mange

andre Byer er der jo oprettet kommunale Slagtehouse, og der er indført Slagtetyng og oprettet en ret omfattende Kødkontrol. Jeg tror, at den gode Sundhedstilstand, der findes her i København, skyldes navnlig tre Ting: Den skyldes for det første Byens fortrinlige Drikkevand, den skyldes for det andet den Ordning, der er truffet med Hensyn til Mælkeforsyningen her i Byen, og saa skyldes den for det tredje den gennemførte Kødkontrol. Men jeg er bange for, at hvis dette Forslag bliver vedtaget, vil Kontrollen med Kød, som nydes her i København, ikke længere blive saa effektiv og saa omsigtsfuld, som den har været tidligere. Den Kontrol, som udøves ved Slagterierne, kan naturligvis være meget god, hvad Sagkundskaben angaar, derom tvivler jeg ikke, og dog vil jeg sige, at ældre Dyr læger her i Landet jo ikke have faaet Undervisning i Kødkontrol, det er først i de senere Aar, at Kødkontrol er optagen blandt Lærefagene for Dyr lægerne. Men jeg gaar ud fra, at Kontrollen, hvad Sagkundskaben angaar, er, hvad den bør være. Der er imidlertid en anden Side ved Kontrollen, som man særlig maa lægge Vægt paa, og det er, at Kontrollen skal være uafhængig, at den ikke i mindste Maade maa være afhængig af dem, som ere Producenter af Kødet, og i den Henseende tror jeg ikke, man kan være tilfreds med den Kontrol, som findes ude ved vore Slagterier. I mange Tilfælde er det Slagterierne selv, der lønne denne Kontrol med en fast Løn, eller maaske betale de pr. Styk af de Dyr, som kontrolleres. Men dette kan ikke andet end udøve sin Indflydelse paa den Mand, som skal udføre denne Kontrol, saaledes, at han kommer til at se mere lempeligt paa Tingene, end han ellers vilde have gjort. Dette at staa i et saa nært Forhold til Slagteriets Bestyrelse, at han er lønnet af den, kan meget let medføre, at Kontrollen kommer i en større eller mindre Afhængighed af Slagteriet, og det kan saa igen medføre, at den kontrollerende ser mere lempeligt paa Forholdene, end han ellers vilde have gjort. Hvis derfor de Herrer nu absolut ved Lov ville gennemføre, at en Kontrol, som er udøvet et eller andet Sted i Provinserne, skal anerkendes inde i Byerne, f. Eks. her i København, synes jeg, vi have Ret til at forlange, at den, der udøver Kontrollen, maa foruden at være fuldt ud sagkyndig tillige være en Mand, som staar fuldt uafhængig af dem, hvis Kød han skal kontrollere. Det frygter jeg for ikke er Tilfældet i Øjeblikket.